

Institutionen för mediastudier

Stockholm den 17 augusti 2016

Synpunkter på förslag till rådens sammansättning och funktion

Institutionen för mediastudier (IMS) vid Stockholms universitet tackar för inbjudan att komma med synpunkter på hur de framtida råden skall konstitueras och arbeta. Vi har följande kritiska synpunkter att framföra:

När det gäller funktion och arbetsätt anser IMS att det är olyckligt om den klyvning i branschintressen och filmkultur som präglat filmpolitiken i Sverige kommer att fortsättningsvis reproduceras. Uppdelningen som går tillbaka på filmavtalet har ju nu i och med en ny statlig filmpolicy förpassats till filmhistorien. Det är med andra ord läge att tänka nytt och inkluderande. Förslaget till sammansättning och funktion av de nya råden speglar tyvärr inte en anda av fräscht och fritt tänkande. Återigen upprepas tankemönstret där utveckling och produktion särskiljs från filmkultur, liksom att spridning och visning är en verksamhet som går att separera från de två tidigare nämnda.

Numreringen av råden borde även tas bort eftersom den signalerar en hierarki som är problematisk.

Modellen för att utse medlemmar i råden bygger på principen att det finns intressenter som vill göra sina röster hörda. Perspektivet är synnerligen problematiskt för en universitetsinstitution som arbetar utifrån premissen att det är den med störst sakkunskap som hörs och inte den som har störst intresse av att få sin åsikt framförd. Därmed står vi mycket kritiska inför förslaget om att filmvetenskapen skall vara representerad i rådet för filmkultur utifrån ett rullande schema för representation i hela landet. Här borde helt enkelt den med högst forskningsbaserad sakkunskap i de frågor som man från SFI:s håll anser att är angelägna för rådet utses som medlem. Det är viktigt att inse att sådan kunskap kan

variera över tid och plats, och behöver själv sagt inte alltid befinna sig inom filmvetenskapens område, den kan exempelvis vara kulturpolitisk eller mediehistorisk, allt i enlighet med den specifika kompetens som rådet anser sig behöva inför kommande mandatperiod.

Förslagsvis borde alla universitet med filmvetenskaplig forskning kunna föreslå en medlem för det filmkulturella området varifrån styrelsen väljer den mest lämpade.

Det är mycket olyckligt – vilket IMS även påpekade i sitt remissvar på "Framtidens filmpolitik" – att forskningskompetens utesluts från de andra råden (förutom att filmvetenskapen i Lund utpekas som möjlig innehavare av en "fri plats" i rådet för spridning och visning). Det finns forskningskompetens inom universiteten inom utveckling och produktion (Råd 1 enligt förslaget) och det är obegripligt att den inte beaktas vid rådets sammansättning (exempelvis filmekonomi och produktion vid Lunds universitet, medieproduktion och digital distribution vid Stockholms universitet, kulturpolitik vid Högskolan i Borås, för att nämna några). Ur ett universitetsperspektiv är det helt enkelt så att den med högst forskningskompetens inom respektive område skall ingå som vetenskapligt motiverad medlem i de olika råden. Detta innebär även att inget universitet eller någon enskild universitetsinstitution kan på förhand utses till den bäst lämpade.

John Sundholm

Prefekt, professor i filmvetenskap.